

Lovforslag nr. L 164. Fremsat den 18. februar 2004 af indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen)

Forslag

til

Lov om en brancheadministreret registreringsordning for alternative behandlere

Lovens formål

§ 1. Lovens formål er at indføre en frivillig, brancheadministreret registreringsordning for alternative behandlere med henblik på at styrke brugernes sikkerhed ved anvendelsen af alternativ behandling.

Stk. 2. En alternativ behandler defineres i denne lov, som en person, der udøver sundhedsmæssig virksomhed uden for det offentligt finansierede sundhedsvæsen, og som ikke er autoriseret til at udøve den pågældende virksomhed eller omfattet af Sundhedsstyrelsens tilsyn med den sundhedsfaglige behandling, der udføres af personer inden for sundhedsvæsenet.

Godkendelse af foreningerne

§ 2. Indenrigs- og sundhedsministeren kan efter ansøgning godkende foreninger, der kan registrere alternative behandlere, såfremt foreningerne opfylder følgende betingelser:

- 1) Foreningens væsentligste formål skal være at repræsentere alternative behandlere i faglige spørgsmål.
- 2) Foreningen skal have et ikke uvæsentligt antal af alternative behandlere som medlemmer.
- 3) Foreningen skal have et regelsæt for god klinisk praksis.
- 4) Foreningen skal være veletableret og opbygget i en anerkendt foreningsform med vedtægter. Vedtægterne skal indeholde bestemmelser, som sikrer, at foreningen er demokratisk i sin opbygning og funktion. Endvi-

dere skal vedtægterne indeholde bestemmelser om optagelse som medlem af foreningen samt om, hvornår der kan ske fratagelse af medlemskab.

- 5) Foreningen skal have et klageorgan, hvis sammensætning og sagsbehandling er betryggende for parterne. Klageorganet skal kunne behandle klager fra brugere af alternativ behandling over den behandling, de har fået af foreningens medlemmer, samt klager fra alternative behandlere over nægtelse af optagelse i foreningen. Endvidere skal klageorganet behandle klager over fratagelse af medlemskab af foreningen og/eller fratagelse af tilladelse til at anvende titlen registreret alternativ behandler (RAB). Klageorganet skal kunne sanktionere overtrædelser af foreningens regler.
- 6) Foreningen skal give offentligheden adgang til oplysninger om, hvilke af foreningens medlemmer foreningen har givet tilladelse til at anvende titlen registreret alternativ behandler (RAB), jf. § 3, stk. 1, og om regelsættet for god klinisk praksis, jf. nr. 3, samt om de basale uddannelseskra v foreningen stiller til de medlemmer, som foreningen giver tilladelse til at anvende titlen registreret alternativ behandler (RAB), jf. nr.7.
- 7) Foreningen skal endvidere stille basale uddannelseskra v til de medlemmer af foreningen, som foreningen giver tilladelse til at anvende titlen registreret alternativ behandler (RAB), jf. § 3, stk. 1.

Stk. 2. Indenrigs- og sundhedsministeren fastsætter de nærmere bestemmelser om en brancheadministreret registreringsordning for alternative behandlere samt om offentliggørelse af de i stk. 1, nr. 6, nævnte oplysninger.

Stk. 3. Indenrigs- og Sundhedsministeriet kan tilbagekalde en forenings godkendelse til at registrere alternative behandlere, såfremt foreningen ikke længere opfylder betingelserne i stk. 1 eller de i medfør af stk. 2 fastsatte betingelser.

Titelbeskyttelse m.v.

§ 3. En alternativ behandler, som er medlem af en forening, der er godkendt efter § 2, stk. 1, i denne lov, har ret til at anvende titlen registreret alternativ behandler (RAB), såfremt foreningen har givet tilladelse hertil.

Stk. 2. Den, der uden at være medlem af en godkendt forening eller uden at have foreningens tilladelse betegner sig som registreret alternativ behandler (RAB), eller som på anden måde bidrager til forhold, der er egnet til at vække forestilling om, at den pågældende er registreret alternativ behandler (RAB), straffes med bøde.

Stk. 3. Registreringsordningen og titelbeskyttelsen medfører ikke ændringer i forhold til gældende bestemmelser om sundhedspersoners faglige virksomhed eller tilsynet på sundhedsområdet.

Gebyr

§ 4. Indenrigs- og sundhedsministeren kan fastsætte regler om, at foreninger for alternative

behandlere skal betale gebyr for henholdsvis vejledning og vurdering af ansøgninger samt for godkendelse af, at foreningerne kan registrere alternative behandlere, jf. § 2, stk. 1.

Stk. 2. Indenrigs- og sundhedsministeren kan endvidere fastsætte regler om, at foreningerne betaler et årligt gebyr for at opretholde godkendelsen til at registrere alternative behandlere efter § 2, stk. 1.

Bemyndigelse og påklage

§ 5. Indenrigs- og sundhedsministeren kan bemyndige en styrelse under ministeriet til at fastsætte de nærmere bestemmelser efter § 2, stk. 2, om en brancheadministreret registreringsordning for alternative behandlere og om offentliggørelse af de i § 2, stk. 1, nr. 6, nævnte oplysninger, samt til at træffe afgørelser efter loven.

Stk. 2. Afgørelser efter loven, som er truffet af en styrelse under ministeriet i henhold til stk. 1, kan ikke påklages til indenrigs- og sundhedsministeren eller anden administrativ myndighed.

Ikrafttrædelse

§ 6. Loven træder i kraft den 1. juni 2004.

§ 7. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for Færøerne med de afvigelser, som de særlige færøske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Formålet med lovforslaget

Lovforslagets formål er at indføre en frivillig, brancheadministreret registreringsordning for alternative behandlere med henblik på at øge sikkerheden for brugere af alternativ behandling. Dette sker ved, at foreninger for alternative behandlere efter forslaget vil kunne ansøge indenrigs- og sundhedsministeren eller den, ministeren bemyndiger hertil, om godkendelse til på nærmere fastsatte vilkår at kunne registrere de medlemmer, som opfylder visse basale uddannelsesmæssige krav, og som ønsker at være omfattet af registreringsordningen. De pågældende medlemmer vil herefter have eneret til at anvende titlen registreret alternativ behandler (RAB).

Dette betyder, at brugere af alternativ behandling lettere vil kunne identificere de alternative behandlere, der opfylder en række faglige og uddannelsesmæssige krav fastsat af den pågældende brancheforening.

Registreringsordningen for alternative behandlere er frivillig. Dette indebærer, at alternative behandlere, der ikke opfylder kravene eller ikke ønsker at være omfattet af ordningen, fortsat vil kunne udøve alternativ behandling efter gældende regler. Forslaget medfører alene, at alternative behandlere, som er medlemmer af godkendte foreninger, med foreningernes tilladelse kan benytte titlen registreret alternativ behandler (RAB).

2. Lovforslagets indhold

Efter lovforslagets § 1, stk. 2, defineres en alternativ behandler i denne lov, som en person, der udøver sundhedsmæssig virksomhed uden for det offentligt finansierede sundhedsvæsen, og som ikke er autoriseret til at udøve den pågældende virksomhed eller omfattet af Sundhedsstyrelsens tilsyn med den sundhedsfaglige behandling, der udføres af personer inden for sundhedsvæsenet.

Den foreslåede registreringsordning omhandler på denne baggrund alene alternative behandlere, som udfører sundhedsmæssig virksomhed, og dermed ikke

alternative behandlere, som udelukkende udfører en virksomhed, der vedrører livsfilosofier, skønhedspleje, personligt velvære, personlig udvikling, meditation m.v.

Der er ikke med dette lovforslag foretaget en nærmere positiv afgrænsning af de alternative behandlingsformer, som falder ind under registreringsordningen.

Det fremgår af lovforslaget, at den alternative behandler, som er medlem af en forening, der er godkendt af indenrigs- og sundhedsministeren eller den, ministeren bemyndiger hertil, jf. § 5, stk. 2, i denne lov, har ret til at anvende titlen registreret alternativ behandler (RAB), såfremt foreningen har givet tilladelse hertil.

Den enkelte forening skal, for at blive godkendt af Sundhedsstyrelsen, være opbygget i en anerkendt foreningsform med vedtægter. Vedtægterne skal indeholde bestemmelser, som sikrer, at foreningen er demokratisk i sin opbygning og funktion.

Endvidere skal vedtægterne indeholde bestemmelser om optagelse i foreningen samt om fratagelse af medlemskab.

Endelig skal foreningen have et klageorgan, hvis sammensætning og sagsbehandling er betryggende for parterne. Klageorganet skal kunne behandle klager fra brugerne over den behandling, som medlemmerne af foreningen har udført, samt klager fra alternative behandlere over nægtelse af optagelse i foreningen eller fratagelse af medlemskab samt andre sanktioner pålagt af foreningen.

Det nærmere indhold af registreringsordningen fastsættes administrativt med hjemmel i § 2, stk. 2.

Efter § 5, stk. 1, kan indenrigs- og sundhedsministeren kan bemyndige en styrelse under ministeriet til at fastsætte de nærmere bestemmelser efter § 2, stk. 2, om en brancheadministreret registreringsordning for alternative behandlere og om offentliggørelse af de i § 2, stk. 1, nr. 6 nævnte oplysninger, samt til at træffe afgørelser efter loven.

Det forudsættes, at indenrigs- og sundhedsministeren bemyndiger Sundhedsstyrelsen til at fastsætte de

nærmere bestemmelser om registreringsordningen samt træffe afgørelser i medfør af loven.

For at sikre, at borgerne til enhver tid kan få adgang til oplysninger om, hvorvidt en alternativ behandler er omfattet af registreringsordningen, skal den myndighed, som behandler ansøgninger fra foreningerne om optagelse i registreringsordningen, offentliggøre, hvilke foreninger der er registreret samt for det nærmere indhold af registreringsordningen, herunder hvad den indebærer for de registrerede alternative behandlere og brugerne. Dette kan eventuelt ske ved en offentliggørelse på myndighedens hjemmeside.

Tilsvarende skal den godkendte forening offentliggøre, hvilke medlemmer af foreningen, der har foreningens tilladelse til at benytte titlen registreret alternativ behandler (RAB), og de basale uddannelseskra-ve registrerede alternative behandlere opfylder samt foreningens regelsæt for god klinisk praksis. Dette kan ske enten på foreningens hjemmeside eller på tilsvarende vis.

Det bemærkes endvidere, at alle alternative behandlere er omfattet af lov om markedsføring af sundhedsydelse, jf. lov nr. 326 af 6. maj 2003, som omfatter markedsføring af sundhedsydelser, som udføres af eller på vegne af autoriserede eller ikke-autoriserede sundhedspersoner inden for sundhedsvæsenet.

Lovforslaget berører ikke gældende lovgivning om sundhedspersoners rettigheder og pligter. Lovforslaget medfører således ikke, at registrerede alternative behandlere kan udøve en virksomhed, der er forbeholdt bestemte autoriserede sundhedspersoner, eksempelvis lægelovens § 25, stk. 2, om operative indgreb.

Sundhedsstyrelsen skal, i overensstemmelse med styrelsens hidtidige praksis, fortsat vurdere, om en sag vedrørende en alternativ beholders mulige overtrædelse af autorisationslovgivningen, herunder lægeloven, skal videresendes til politiet. Men Sundhedsstyrelsen skal fortsat ikke føre et egentligt tilsyn med de alternative behandlere.

Det bemærkes, at registreringsordningen ikke medfører en offentlig godkendelse af den pågældende alternative behandlingsmetode. Det skal efter forslaget alene vurderes, om de foreninger, som ansøger om godkendelse eller som allerede er godkendte, opfylder de nærmere fastsatte krav i registreringsordningen. Sundhedsstyrelsen kan, såfremt styrelsen vurderer, at en godkendt forening ikke længere opfylder de nærmere fastsatte krav, tilbagekalde godkendelsen, jf. § 2, stk. 3.

Klager over alternative behandlere vil ikke efter forslaget kunne indbringes for Indenrigs- og Sund-

hedsministeriet eller Sundhedsstyrelsen, idet de foreninger, som er omfattet af registreringsordningen, skal have et klageorgan, der kan behandle sådanne klager. Det bemærkes endvidere, at sådanne klager ikke kan indbringes for Sundhedsvæsenets Patientklageævn.

3. Baggrunden for lovforslaget

Lovforslaget fremsættes på baggrund af Folketingets vedtagelse af forslag til folketingsbeslutning om en registreringsordning for alternative behandlere (B47), jf. Folketingstidende 2002-2003, tillæg C, side 334, samt regeringens støtte til hovedintentionerne bag forslaget. Indenrigs- og sundhedsministeren understregede under behandlingen af beslutningsforslaget, at indførelse af en registreringsordning blandt andet ville medføre, at den danske befolkning vil få bedre indsigt og et bedre grundlag for at tage stilling til de konkrete alternative behandlingstilbud.

Regeringen fandt det imidlertid ikke nødvendigt med en lovreguleret registreringsordning. Indenrigs- og sundhedsministeren tilkendegav på den baggrund under 1. behandlingen af beslutningsforslaget, at ministeren ville anmode Sundhedsstyrelsen om at udarbejde retningslinier for en brancheadministreret registreringsordning for alternative behandlere, som ikke var lovreguleret.

Det af Sundhedsstyrelsen udarbejdede forslag har i væsentligt omfang dannet baggrund for lovforslaget.

4. Andre lande

På nuværende tidspunkt er Norge det eneste land, som har vedtaget en lov om en offentlig registreringsordning for alternative behandlere.

Lov 27. juni 2003 nr. 64 om alternativ behandling av sykdom mv. blev vedtaget af det norske Storting 12. juni 2003, jf. Ot.prp. nr. 27(2002-2003) Om lov om alternativ behandling av sykdom mv. Loven og forskrifterne trådte i kraft den 1. januar 2004. Lovens formål er at bidrage til sikkerhed for patienter, som søger eller modtager behandling, samt at regulere adgangen til at udøve alternativ behandling.

I lovens § 2 defineres alternativ behandling, som sundhedsrelateret behandling, der hovedsageligt udøves uden for sundhedsvæsenet. Loven omhandler således udelukkende alternativ behandling, som anvendes til sygdomsbehandling og omfatter dermed ikke behandlinger, som udelukkende vedrører livsfilosofier, personligt velvære, skønhedspleje, meditation mv., som således heller ikke kan være omfattet af registreringsordningen.

Lovens § 3 hjemler en frivillig registreringsordning for sundhedspersonale og andre, som udøver alternativ behandling, mens de nærmere kriterier fastsættes administrativt.

Den nærmere fastsættelse af kriterierne for optagelse i registreringsordningen indeholder krav om, at organisationerne for de alternative behandlere fastsætter faglige krav for deres medlemmer, men ikke at ministeriet foretager en kvalitetsbedømmelse af den enkelte alternative behandling.

Registerordningen indebærer således ikke nogen offentlig godkendelse eller autorisation af den enkelte udøver eller af den alternative behandlingsform. I henhold til Ot.prp. nr. 27 (2002-2003) og høringsnotat til forskriften medfører den frivillige registreringsordning, at det norske Sosial- og Helsedirektorat efter ansøgning godkender organisationer, som opfylder nærmere bestemte vilkår, dvs. hovedsageligt vilkår som retter sig mod organisationens medlemmer, f.eks. at organisationen har fastsat faglige krav for opnåelse af medlemskab, at organisationen har fastsat fagetiske retningslinjer for medlemmerne, samt at organisationen har et klageorgan for behandling af klager over medlemmernes virksomhed og mulighed for udelukkelse af medlemmer.

Den udøver, som er medlem af en sådan organisation, vil derefter kunne blive registreret i registerordningen, for så vidt som vedkommende opfylder yderligere »personlige« vilkår, herunder krav om forsikring. Registerordningen er som nævnt frivillig, og lovens øvrige bestemmelser gælder uafhængigt af, om en alternativ behandler er registreret eller ej.

De pågældende, som opfylder de administrative fastsatte krav, opnår en titelbeskyttelse som registreret alternativ behandler. Endvidere fremgår det, at alle alternative behandlere både de registrerede alternative behandlere og de, som ikke er omfattet af ordningen, i deres markedsføring kun må give en nøgtern og saglig beskrivelse af deres virksomhed, jf. § 8. Dette indebærer blandt andet, at der vil gælde strenge begrænsninger i forhold til anvendelse af påstande om, at en behandling har virkning på bestemte sygdomme, lidelser eller diagnoser.

Loven indeholder bestemmelser om, at alternative behandlere, som ikke er sundhedspersoner efter norsk lovgivning, ikke må behandle almenfarlige smitsomme sygdomme samt alvorlige sygdomme og lidelser.

Endelig indeholder loven strafbestemmelser og krav om tavshedspligt.

5. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser m.v.

Det forventes, at Sundhedsstyrelsen efter § 5, stk. 1, bemyndiges af indenrigs- og sundhedsministeren til at forestå godkendelsen af foreningerne, jf. § 2, stk. 1.

Iværksættelse af den frivillige brancheadministrerede registreringsordning for alternative behandlere vil kræve visse administrative ressourcer i Sundhedsstyrelsen.

Sundhedsstyrelsen skal foretage vurderinger af de indkomne ansøgninger fra de foreninger, som søger om tilladelse til at registrere alternative behandlere og efterfølgende godkende de foreninger, som opfylder de nærmere fastsatte betingelser. Sundhedsstyrelsen skal herudover årligt vurdere, om de godkendte foreninger fortsat opfylder betingelserne.

Sundhedsstyrelsen forudsættes at offentliggøre samt ajourføre på styrelsens hjemmeside en liste over de foreninger, som styrelsen har godkendt, samt en kortfattet gengivelse af, hvilke krav der stilles for godkendelse og betydningen heraf.

Endvidere skal Sundhedsstyrelsen behandle eventuelle anmeldelser om, at en forening ikke længere opfylder betingelserne for at være godkendt til at foretage registreringer efter denne lov af alternative behandlere.

Endelig skal Sundhedsstyrelsen generelt vejlede om ordningen samt om kravene for at kunne opnå godkendelse og registrering.

Alle øvrige opgaver forudsættes varetaget af de respektive foreninger, da ordningen er brancheadministreret.

Indenrigs- og sundhedsministeren vil i medfør af § 4, stk. 1 og 2, indføre gebyrer, som skal dække alle udgifter i forbindelse med Sundhedsstyrelsens administration af registreringsordningen. 0,2 mio. kr. af gebyrindtægten kan afholdes som lønudgift i Sundhedsstyrelsen, jf. nedenfor.

Sundhedsstyrelsen forventes at have årlige udgifter på ca. 0,3 mio. kr., hvoraf 0,2 mio. kr. afholdes som lønudgift i Sundhedsstyrelsen.

Der antages i første omgang at være 17 foreninger, som vil ansøge Sundhedsstyrelsen om godkendelse til at foretage registrering af alternative behandlere. Det antages, at 12 foreninger opfylder betingelserne for at blive godkendt af Sundhedsstyrelsen.

Baseret på et foreløbigt skøn over Sundhedsstyrelsens udgifter i forbindelse med administration af registreringsordningen, må det antages, at, for at registreringsordningen bliver fuldt indtægtsdækket for Sundhedsstyrelsens opgaver i forbindelse hermed, skal følgende gebyrer fastsættes:

- Gebyr for vejledning og vurdering af ansøgning om godkendelse: 5.400 kr.
- Gebyr for godkendelse: 10.200 kr.
- Gebyr for årlig opretholdelse af godkendelsen: 5.100 kr.

Det forudsættes, at alle foreninger, der efter den givne vejledning og vurdering af ansøgninger, herefter ansøger om godkendelse, vil opnå denne.

En eventuel regulering af gebyrerne vil kunne ske i forbindelse med den fortsatte vurdering af Sundhedsstyrelsens udgifter til ordningen.

Lovforslaget vil ikke få økonomiske eller administrative konsekvenser for kommuner eller amtskommuner, da registreringsordningen er frivillig og alene indfører en titelbeskyttelse og i øvrigt ikke medfører ændringer i forhold til gældende bestemmelser om sundhedspersoners virksomhed og tilsynet på sundhedsområdet.

6. Erhvervsøkonomiske konsekvenser

Indenrigs- og sundhedsministeren vil i medfør af § 4, stk. 1 og 2 fastsætte regler om, at foreninger for alternative behandlere skal betale ovennævnte gebyrer.

Omkostningerne til Sundhedsstyrelsens administration af ordningen vil således blive pålagt de foreninger, som ønsker at være med i registreringsordningen og den heri indeholdte titelbeskyttelse.

Endvidere forudsættes det med lovforslaget, at ordningen er brancheadministreret, således at foreningerne skal afholde udgifterne i forbindelse hermed, herunder oprettelse af klageorganer m.v.

Det bemærkes i øvrigt, at registreringsordningen er frivillig og ikke berører de alternative behandles adgang til at forsætte deres virksomhed, hvis de pågældende ikke er omfattet af registreringsordningen.

7. Miljømæssige konsekvenser

Forslaget indeholder ingen miljømæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Lovforslaget har været sendt til høring hos Amtsrådsforeningen, Københavns Kommune, Bornholms Kommune, Frederiksberg Kommune, Færøernes Landsstyre, Grønlands Hjemmestyre (Direktoratet for sundhed), Hovedstadens Sygehusfællesskab, Kommunernes Landsforening, Dansk Handel og Service, Dansk Psykolog Forening, Dansk Sygeplejeråd, Den Almindelige Danske Lægeforening, Dansk Tandlægeforening, Forbrugerrådet, Videns og Forskningscenter for Alternativ Behandling (VIFAB), NaturSundhedsrådet og Sundhedsrådet.

Vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive konsekvenser/mindreudgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Ingen	Som et nyt sagsområde, vil ordningen få administrative konsekvenser for Sundhedsstyrelsen, som skal behandle ansøgninger fra foreningerne om at opnå registreringsgodkendelse og kontrollere overholdelsen heraf samt opkræve gebyrer herfor.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Foreningerne skal betale gebyrer til Sundhedsstyrelsen for vejledning og vurdering af ansøgning samt godkendelse. Endvidere skal der betales et årligt gebyr for opretholdelse af godkendelsen.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Store dele af ordningen er brancheadministreret, og den forventes på denne baggrund at få visse mindre administrative konsekvenser for erhvervslivet.
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Forslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1, stk. 1

Det fremgår af bestemmelsen, at lovforslaget har til formål at indføre en frivillig, brancheadministreret registreringsordning for alternative behandlere med henblik på at styrke brugernes sikkerhed ved anvendelse af alternativ behandling. En godkendelse fra Sundhedsstyrelsen medfører, at foreninger kan give tilladelse til, at medlemmer, som opfylder visse basale uddannelseskra- v, har ret til at anvende titlen registreret alternativ behandler (RAB), jf. lovens § 3.

Til § 1, stk. 2

Efter bestemmelsen defineres en alternativ behandler i denne lov som en person, der udøver sundhedsmæssig virksomhed uden for det offentligt finansierede sundhedsvæsen, og som ikke er autoriseret til at udøve den pågældende virksomhed eller omfattet af Sundhedsstyrelsens tilsyn med den sundhedsfaglige

behandling, der udføres af personer inden for sundhedsvæsenet.

Til § 2, stk. 1

Efter forslaget kan indenrigs- og sundhedsministeren på nærmere anførte vilkår godkende foreninger for alternative behandlere. Det er hensigten, at indenrigs- og sundhedsministeren i medfør af lovforslagets § 5, stk. 1, bemyndiger Sundhedsstyrelsen til at fastsætte de nærmere betingelser for foreningens opnåelse af registrering.

Endvidere bemærkes, at registreringsordningen er brancheadministreret. Dette betyder, at det er den enkelte forening, som opnår Sundhedsstyrelsens godkendelse, der registrerer, om et medlem opfylder kravene efter ordningen. Det er ikke et krav for foreningens godkendelse af Sundhedsstyrelsen, at alle foreningens medlemmer skal opfylde betingelserne for at kunne anvende titlen registreret alternativ behandler (RAB).

F. t. l. vedr. registreringsordning for alternative behandlere

Der stilles ikke krav om, at foreningen skal være dansk. For eksempel kan foreninger fra andre EU/EØS-lande ansøge om godkendelse efter registreringsordningen.

Til § 2, stk. 1, nr. 1

Det fremgår af bestemmelsen, at en forenings væsentligste formål skal være at repræsentere alternative behandlere i faglige spørgsmål.

Til § 2, stk. 1, nr. 2

Efter forslaget skal foreningen repræsentere et ikke uvæsentligt antal alternative behandlere. Dette kan være inden for et enkelt fagområde eller som paraplyorganisation for en række af alternative behandlere. Hvis foreningen udelukkende består af en enkelt faggruppe, er det ikke et krav, at medlemmerne udgør en væsentlig del af det pågældende fagområde.

Et medlemstal på 30 må anses for at kunne opfylde kravet i bestemmelsen. Det nærmere krav beror dog på en konkret vurdering, som foretages i forbindelse med fastsættelsen af de administrative forskrifter.

Til § 2, stk. 1, nr. 3

Endvidere skal foreningerne efter forslaget have et regelsæt for god klinisk praksis. Dette regelsæt skal blandt andet indeholde bestemmelser om, at medlemmerne kun vil gøre brug af midler og metoder, som er forsvarlige, og at medlemmerne kun udfører behandlinger, som den pågældende er kvalificeret til. Det bør tillige fremgå, at medlemmerne skal anbefale brugerne at opsøge en læge m.v., hvor dette må anses for at være indiceret.

Til § 2, stk. 1, nr. 4

Efter forslaget skal foreningerne være veletablerede og opbygget i en anerkendt foreningsform med vedtægter. Dette kan være som en sammenslutning af flere foreninger for alternative behandlere eller inden for det enkelte fagområde.

En forening kan anses for at være veletableret, når den har eksisteret i mindst to år. Foreninger, som er udskilt fra en anden forening eller slået sammen med en anden forening, kan endvidere anses for at opfylde kravet om at være veletablerede. Dette må bero på en konkret vurdering i forbindelse med fastsættelse af de administrative forskrifter.

Efter forslaget skal vedtægterne indeholde bestemmelser, som sikrer, at foreningen er demokratisk i sin funktion og opbygning. For at opfylde dette krav, skal vedtægterne indeholde bestemmelser om afholdelse

af generalforsamling og ekstraordinær generalforsamling, valg af ledelse og om ledelsens opgaver.

Vedtægterne skal endvidere efter forslaget indeholde bestemmelser om optagelse af nye medlemmer i foreningen. Optagelseskriterierne skal være baseret på saglige betingelser. Dette kan eventuelt være en bestemt uddannelsesmæssig baggrund inden for alternativ behandling, betaling af kontingent m.v. Dette medfører, at enhver alternativ behandler, som opfylder disse kriterier, har krav på at blive optaget som medlem af foreningen.

Endvidere skal vedtægterne efter forslaget indeholde bestemmelser om, hvornår medlemmer kan fratages deres medlemskab af foreningen. Da fratagelse af medlemskab og eventuelt titlen registreret alternativ behandler (RAB) vil være særligt indgribende for den alternative behandler, skal bestemmelserne om fratagelse af medlemskab være baseret på saglige kriterier.

Til § 2, stk. 1, nr. 5

Foreningen skal efter bestemmelsen have et klageorgan, hvis sammensætning og sagsbehandling er trykkynde for parterne. Sundhedsstyrelsen fastsætter efter § 2, stk. 2, de nærmere krav til klageorganet. I den forbindelse vil der blive lagt vægt på, at klageorganet opfylder krav om upartiskhed, åbenhed om sagsprocedurerne, adgang til kontradiktion og begrundelse af afgørelsen.

Det bemærkes, at klageorganets afgørelser i konkrete tvister ikke hindrer parterne i at benytte adgangen til at anlægge søgsmål ved domstolene.

Efter forslaget skal klageorganet kunne behandle klager over den behandling, medlemmer af foreningen har udført. I dag kan en forbruger klage til Forbrugerklagenævnet over ydelser fra alternative behandlere. Med vedtagelsen af lovforslaget vil brugere af alternativ behandling i stedet kunne få behandlet en eventuel klage over en registreret alternativ behandler (RAB) ved et klageorgan i den forening, hvor den pågældende er registreret.

Sundhedsstyrelsen skal således ikke efter lovforslaget vurdere konkrete klager over de alternative behandlere, idet den enkelte forening i forhold til sine medlemmer er "selvregulerende". Sundhedsstyrelsen skal, i overensstemmelse med styrelsens hidtidige praksis, fortsat vurdere, om en sag vedrørende en alternativ behandler indeholder overtrædelse af autorisationslovgivningen, herunder lægelovens kvaksalveribestemmelser, og om sagen skal videresendes til politiet. Men Sundhedsstyrelsen skal ikke føre et egentligt tilsyn med de alternative behandlere.

Endvidere skal klageorganet behandle klager fra alternative behandlere, som efter ansøgning om medlemskab nægtes optagelse i foreningen, samt klager fra alternative behandlere, som fratages medlemskab af foreningen og/eller fratagelse af tilladelse til at anvende titlen registreret alternativ behandler (RAB).

Klageorganet kan træffe afgørelser, som kan medføre irettesættelse, fratagelse af medlemskab af foreningen og/eller tilladelse til at anvende titlen registreret alternativ behandler (RAB).

Til § 2, stk. 1, nr. 6

For at sikre brugere af alternativ behandling adgang til oplysninger om, de alternative behandlere som er omfattet af registreringsordningen, er det i bestemmelsen fastsat, at foreningerne skal give offentligheden adgang til oplysninger om, hvilke af foreningens medlemmer foreningen har givet tilladelse til at anvende titlen registreret alternativ behandler (RAB), jf. § 3, stk. 1, regelsættet for god klinisk praksis, jf. § 2, stk. 1, nr. 3, samt for hvilke basale uddannelseskra- v foreningen stiller til de medlemmer, som foreningen giver tilladelse til at anvende titlen registreret alternativ behandler (RAB), jf. § 2, stk. 1, nr. 7.

Til § 2, stk. 1, nr. 7

Efter forslaget skal foreningerne endvidere stille basale uddannelseskra- v til deres medlemmer. Dette omfatter både teori og praksis. De pågældende kra- v skal fremgå af foreningens vedtægter. Basale uddannelseskra- v til de alternative behandlere forudsættes at være en sundhedsmæssig uddannelse, som består af sammenlagt mindst 660 undervisningslektioner eller timer. Det bemærkes, at den praktiske del af uddannelsen opgøres i timer.

Uddannelsen forudsættes at omfatte mindst 250 undervisningslektioner eller timer i den primære behandlingsform.

Endvidere bør uddannelsen indeholde basal sundhedslovgivning, psykologi, klinikvejledning/klientbehandling samt præsentation af andre alternative behandlingsformer.

Sundhedsstyrelsen fastsætter bestemmelser om en overgangsordning vedrørende uddannelseskra- vne.

Til § 2, stk. 2

Der henvises til bemærkningerne under § 2, stk. 1.

Til § 2, stk. 3

Efter bestemmelsen vil Sundhedsstyrelsen kunne tilbagekalde en forenings godkendelse, hvis forenin-

gen ikke længere opfylder betingelserne i § 2, stk. 1, eller de i medfør af stk. 2 fastsatte betingelser.

Tilbagekaldelse af en forenings godkendelse, når foreningen ikke længere opfylder betingelserne for godkendelse, kan kun finde sted, såfremt forudsætningerne for tilladelsen har ændret sig væsentligt.

Til § 3, stk. 1

Det foreslås, at alternative behandlere, som er medlemmer af en forening, der er godkendt af Sundhedsstyrelsen i medfør af § 2, og som har fået foreningens tilladelse hertil, får eneret til at benytte betegnelsen registreret alternativ behandler (RAB). Foreningen skal give tilladelse til de medlemmer, som opfylder de af foreningen stillede uddannelseskra- v, jf. § 2, stk. 1, nr. 7.

Til § 3, stk. 2

Efter bestemmelsen straffes personer, som uretmæssigt anvender titlen registreret alternativ behandler (RAB), eller som fremstår som sådan, med bøde.

Til § 3, stk. 3

Det præciseres med denne bestemmelse, at registreringsordningen og titelbeskyttelsen ikke medfører ændringer i forhold til gældende bestemmelser om sundhedspersoners faglige virksomhed eller tilsynet på sundhedsområdet.

Til § 4, stk. 1 og 2

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 5, stk. 1

Indenrigs- og sundhedsministeren forventer at bemyndige Sundhedsstyrelsen til at fastsætte de nærmere bestemmelser om registreringsordningen og træffe afgørelser efter denne lov.

Til § 5, stk. 2

Efter bestemmelsen vil afgørelser efter loven, som træffes af Sundhedsstyrelsen, ikke kunne påklages til indenrigs- og sundhedsministeren eller anden administrativ myndighed.

Til § 6

Det foreslås, at lovforslaget træder i kraft den 1. juni 2004.

Til § 7

I bestemmelsen foreslås, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland, men at loven ved kongelig an-

ordning kan sættes i kraft for Færøerne med de afvigelser, som de særlige færøske forhold tilsiger.

Til lovforslag nr. L 164. Skriftlig fremsættelse (18. februar 2004)

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om en brancheadministreret registreringsordning for alternative behandlere (Lovforslag nr. L 164).

Lovforslaget fremsættes på baggrund af Folketingets vedtagelse af forslag til folketingsbeslutning om en registreringsordning for alternative behandlere (B47), jf. Folketingstidende 2002/2003, tillæg C, side 334, samt regeringens støtte til hovedintentionerne bag forslaget. Jeg understregede under behandlingen af beslutningsforslaget i Folketinget, at regeringen ikke fandt det nødvendigt med en lovreguleret registreringsordning, men jeg fandt det samtidigt positivt, at indførelse af en registreringsordning blandt andet ville medføre, at den danske befolkning vil få bedre indsigt og et bedre grundlag for at tage stilling til de konkrete alternative behandlingstilbud.

Lovforslagets formål er at indføre en frivillig, brancheadministreret registreringsordning for alternative behandlere med henblik på at øge sikkerheden for brugere af alternativ behandling. Dette sker ved, at foreninger for alternative behandlere efter forslaget vil kunne ansøge in-

denrigs- og sundhedsministeren eller den, ministeren bemyndiger hertil, om godkendelse til på nærmere fastsatte vilkår at kunne registrere de medlemmer, der opfylder visse basale uddannelsesmæssige krav, og som ønsker at være omfattet af registreringsordningen. De pågældende medlemmer vil herefter have eneret til at anvende titlen registreret alternativ behandler (RAB).

Dette betyder, at brugere af alternativ behandling lettere vil kunne identificere de alternative behandlere, der opfylder en række faglige og uddannelsesmæssige krav fastsat af den pågældende brancheforening.

Registreringsordningen for alternative behandlere er frivillig. Dette indebærer, at alternative behandlere, der ikke opfylder kravene eller ikke ønsker at være omfattet af ordningen, fortsat vil kunne udøve alternativ behandling efter gældende regler. Forslaget medfører alene, at alternative behandlere, som er medlemmer af godkendte foreninger, med foreningernes tilladelse kan benytte titlen registreret alternativ behandler (RAB).

Lovforslaget foreslås at træde i kraft 1. juni 2004.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslagets bemærkninger, tillader jeg mig at anbefale forslaget til Tingets velvillige behandling.